

første Behandling og skal ikke udbyde den her, men kun gentage det ene, at den Forskel, der er paa Skatteydere, som er Familieforsørgere, og dem, der er enligt stillede Personer, er saa betydningsfuld, at Rigsdagen gør en god Gerning i Befolkningens Interesse, hver Gang den søger at mildne den Ulighed, der er i Beskatningen der, og her er et Punkt, hvor man kan gøre det, hvis man vil, uden at det drager Konsekvenser af nogen Art efter sig med Hensyn til Beskatningens endelige Ordning her i Danmark. Jeg skal da anbefale dette Ændringsforslag til Vedtagelse her i Landstinget i Haab om, at dets reelle Indhold maa kunne samle saa megen Sympati, at man i Virkeligheden kan se, at her er et Omraade, hvor man uden Hensyn til politiske Synspunkter eller Standpunkter — thi det er ikke det, der skiller os i dette Øjeblik — vil kunne være med til at gennemføre en lille Retfærdighedshandling med Hensyn til Familieforsørgernes Beskatning.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg skal begynde med at minde om mine Udtalelser i Folketinget, som jeg berørte forleden Dag, da jeg havde Ordet her i Tinget og det var paa Tale, hvorvidt man skulde rejse det Spørgsmaal. Jeg udtalte i Folketinget, at det vilde jeg overlade for mit Vedkommende til det høje Ting, men jeg vilde straks sige, at hvis man rejste Spørgsmaalet, vilde jeg ikke paa tage mig noget Ansvar med Hensyn til Tidspunktet for dette Lovforslags Gennemførelse, idet man maatte vide, at der til Rigsdagen vilde indkomme forskellige Henvendelser angaaende dette Spørgsmaal og om at faa hele denne Sag taget op til samlet Overvejelse. Efter at jeg saaledes havde fremstillet mit Syn paa Sagen — om jeg saa maa sige det formelle Syn paa Sagen —, fremkom der ikke fra nogen Side i Folketinget Ændringsforslag, og paa Baggrund heraf mener jeg ogsaa, at det Ændringsforslag, der nu er stillet, maa ses. Med Hensyn til Københavns Kommunes Stilling kan jeg oplyse, at der ikke fra den til mig er sket nogen Henvendelse om, at Københavns Kommunalbestyrelse har ændret sit Syn paa det Forslag, som den indsendte til mig. Jeg har undersøgt, hvorledes det har stillet sig i Københavns Kommunalbestyrelse, da Sagen var til Behandling der, og det viser sig da, at man har været inde paa Tanken om at foreslaa en Ændring foretaget

allerede nu, men at man fra alle de ledende Sider, de store Grupper i Københavns Kommunalbestyrelse, har fraraadet det, fordi man har ment, at det mest praktiske var at betragte dette Lovforslag som et Forslag om en midlertidig Lov, der skulde løbe uforandret igennem, og derfor skulde man lade være med at rejse saadanne Spørgsmaal her. Jeg vil i den Anledning f. Eks. oplyse, at de Radikales Ordfører, Hr. Koppel, udtrykkelig har mindet om, at hans Gruppe tidligere har fremsat Ønske om at faa Børnefradragene forhøjet, men mente, at man fra alle Sider skulde se bort fra den Slags Ønsker nu og gaa med til at indstille Forslaget til uforandret Vedtagelse. Han fremhævede ogsaa, at det var naturligt at gøre det, fordi der forestaar en stor Skattelovsrevision, som endda er umiddelbart forestaaende; derfor kunde man ikke gøre andet end at foreslaa denne Skala trods de Ulemper, den havde, set fra de forskellige Sider. Han gaar ud fra, at det ogsaa fra Regeringens Side vil synes mest praktisk at tage hele den Sag saaledes. — Med Hensyn til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem (Bramsnæs) nu var inde paa, hvorvidt man kan sige at forrykke Sagen ved midlertidigt at ændre det, man vedtog i Fjor, synes jeg ikke, der kan være nogen Uenighed om, at naar man ændrer ved det, der saaledes midlertidigt er fastsat, forrykker man Spørgsmaalet for alle Kommunerne. Det kan ikke nytte det ærede Medlem at sige, at selv om Forskellen nu bliver ikke 100 Kr. men 300 Kr. efter hans Forslag mellem København og de omliggende Kommuner, spiller det ingen Rolle, thi det er ikke rigtigt, det ved alle praktiske Kommunalfolk.

Jeg vil endelig ogsaa minde om, at ved Sogneraadsdelegeretmødet blev der stillet Forslag om, at man skulde helt fjerne Retten til at give Fradrag efter Børneantallet. Der var Diskussion om det ved den Lejlighed, det var i November Maaned; jeg var til Stede der og tog Ordet og udtalte, at i al Almindelighed fandt jeg, det var rigtigt, at der fandtes Bestemmelser, som sikrede et særligt Hensyn til Forsørgerne, og jeg har ogsaa tidligere her paa Rigsdagen udtalt min uforbeholdne Sympati for at give saadanne Børnefradrag. Jeg anmodede derfor Sogneraadsdelegeretmødet om ikke at rejse dette Spørgsmaal, men udsætte hele Sagen, saa at alle de Spørgsmaal, der hang sammen med dette, kunde komme til samlet, fri Overvejelse. Og man tog det Hensyn til denne Anmod-